

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **Bc. F. N.**, nar.: X,
bytem X,
*zastoupený Ing. Radkem Lančíkem, daňovým poradcem,
se sídlem náměstí Divadelní 616/4, 602 00 Brno,*

proti

žalované: **Finanční úřad pro Karlovarský kraj,**
se sídlem Krymská 2a, 360 01 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2023, č. j. 716228/23/2403-50522-402980,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2023, č. j. 716228/23/2403-50522-402980. Tím je platební výměr na daň z přidané hodnoty za období od 4. 8. 2023 do 31. 8. 2023 na daň ve výši 32 135 Kč vydaný na základě hlášení žalobce o pořízení nového

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dopravního prostředku – silničního motocyklu tov. zn. Vespa GTV 300 E5. Ten žalobce zakoupil v Německu, přičemž tam v rámci kupní ceny uhradil i daň z přidané hodnoty. V žalobě však žalobce tvrdí, že motocykl není možno považovat za nový dopravní prostředek, jak je vymezen zákonem č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále též jen: „zákon o DPH“), takže nebyl povinen podat hlášení k dani z přidané hodnoty, ani ji v České republice hradit.

Obsah žaloby

2. V žalobě žalobce uvedl, že mu na Územním pracovišti v Chebu byla sdělena informace, že motocykl je podle § 4 odst. 4 písm. a), b) zákona o DPH považován za vozidlo podle § 19 zákona o DPH, žalobce má tak povinnost odvést v ČR daň z přidané hodnoty. Žalobce proto podal hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a přiznání k dani z přidané hodnoty za srpen 2023, žalovaný poté napadeným rozhodnutím vyměřil daň z přidané hodnoty ve výši 32 135 Kč.
3. Podle stanoviska Generálního finančního ředitelství je nový dopravní prostředek vymezen jako auto, loď a letadlo, nikoli motocykl. Žalobce se dne 29. 8. 2023 dotázal Generálního finančního ředitelství, zda uvedené stanovisko je stále platné a obdržel odpověď, že ano. Žalobce ve shodě s Generálním finančním ředitelstvím nepovažuje motocykl za nový dopravní prostředek, a proto neměl podle § 19 zákona o DPH podat hlášení o pořízení nového dopravního prostředku a přiznání k dani z přidané hodnoty za srpen 2023. Žalovaný následně neměl vyměřit daň z přidané hodnoty.
4. Skutečnost, že motocykl a auto není to samé, je patrná z § 13 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Z druhů silničních vozidel vyčtených v tomto ustanovení vyplývá, že motocykl je samostatný druh silničního vozidla. Ani z hlediska komunitárního práva není motocykl a auto to samé. V čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a rady č. 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech jsou rovněž rozděleny motocykly a motorová vozidla.
5. V projednávané věci rovněž nejde o nový dopravní prostředek, neboť žalobce jej koupil v Německu a sám si jej přepravil do ČR. Žalobce motocykl koupil s německou daní z přidané hodnoty ve výši 1 1497,48 EUR v místě prodeje a výsledkem je zdanění v místě původu. Žalobce dále odkázal na čl. 3.5.1 Interpretačního sdělení Komise o postupech registrace motorových vozidel pocházejících z jiného členského státu, podle níž měl být motocykl zdaněn jen německou daní z přidané hodnoty a nikoliv znovu českou daní z přidané hodnoty.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že postup při uplatnění daně z přidané hodnoty je upraven v § 19 zákona o DPH, podle nějž vzniká nejen plátcí, ale i osobě, která není plátcem a pořizuje v tuzemsku za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu, povinnost předložit daňové přiznání a zaplatit daň z tohoto pořízení.
7. Rozhodná právní úprava a definice nového dopravního prostředku je vymezena v § 4 odst. 4 písm. b) zákona o DPH. Podle důvodové zprávy k § 4 zákona o DPH, se za nový dopravní prostředek považuje dopravní prostředek, který splňuje alespoň jednu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

z uvedených podmínek. Za nový dopravní prostředek se považuje ten, který byl dodán do stanovené lhůty od prvního uvedení do provozu, bez ohledu na počet najetých km nebo provozních hodin. Aby dopravní prostředek nebyl považován za nový, a byl zdaňován v místě výrobce nebo dodavatele, musí být dodán po stanovené lhůtě a počet najetých km musí překročit stanovený limit.

8. K tomu, aby dopravní prostředek byl novým dopravním prostředkem ve smyslu tohoto ustanovení, tak postačí splnění pouze jedné ze dvou podmínek uvedených v citovaném ustanovení. V daném případě se jedná o nový dopravní prostředek, neboť splňuje parametry dle § 4 odst. 4 písm. b) zákona o DPH. Jako nabývací dokument byl žalobcem předložen daňový doklad o prodeji movité věci ze dne 4. 8. 2023, ze kterého vyplývá, že motocykl byl zakoupen v jiném členském státě. Lze tak učinit jednoznačný závěr, že povinnost přiznat daň z přidané hodnoty z titulu pořízení nového dopravního prostředku, osobě, která není plátcem daně, v daném případě jednoznačně vznikla.
9. S tvrzením žalobce, že motocykl a auto není to samé, žalovaný souhlasil. Oba dopravní prostředky bezesporu splňují definici pojmu motorové pozemní vozidlo podle § 2 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.
10. Žalobce opírá svou žalobu o definici pojmu nový dopravní prostředek tak, jak byla provedena v informaci Generálního finančního ředitelství. K uvedenému textu žalovaný akcentoval, že ambicí Generálního finančního ředitelství nebylo v dané informaci stanovit taxativní výčet všech dopravních prostředků, které by mohly být jako nové pořízeny. Smyslem instrukce bylo přiblížit veřejnosti nová pravidla týkající se uplatňování daně z přidané hodnoty v případě pořízení nových dopravních prostředků. Informace tedy měla být stručná, přičemž pojem dopravní prostředek zde byl definován čistě příkladmo. Z vyjádření Generálního finančního ředitelství nelze dovodit, že novým dopravním prostředkem je pouze auto, loď a letadlo. K tomuto závěru lze dojít prostým gramatickým výkladem textu odpovědi. Dále je při definici pojmu dopravní prostředek nutné vždy vycházet z definice pojmů v zákonu o DPH.
11. Na označení motorové vozidlo je tedy nezbytné nahlížet optikou zákona o DPH za použití dalších zmiňovaných norem. Množina dopravních prostředků podle zákona o DPH je pojata v širším slova smyslu, pokud by § 19 odst. 6 zákona o DPH podmiňoval povinnost přiznat daň pouze na určitý typ motorových vozidel, Pak by jejich výčet zákonodárce zcela jistě taxativně vymezil.
12. Do zákona o DPH bylo navíc implementováno pravidlo v současnosti upravené směrnicí Rady 2006/112/ES ze dne 28. 11. 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, podle něhož v případě nových dopravních prostředků je jejich dodání mezi jednotlivými členskými státy vždy zdaněno v tomto členském státě, do kterého je nový dopravní prostředek dodáván, bez ohledu na status osoby odběratele.
13. Podle § 6 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, lze do registru silničních vozidel zapsat silniční motorové vozidlo mimo jiné za podmínky, že při pořízení nového dopravního prostředku z jiného členského státu byla zaplacená daň z přidané hodnoty v ČR. K registraci musí být přiloženo i potvrzení správce daně o zaplacení daně z přidané hodnoty.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

14. Žalovaný zásadně nesouhlasí s námitkou žalobce, který tvrdí, že podle čl. 3.5.1 Interpretčního sdělení Komise o postupech registrace motorových vozidel pocházejících z jiného členského státu, měl být motocykl zdaněn jen německou daní z přidané hodnoty. Žalovaný odkázal na všechny výše uvedené právní předpisy, v rozsahu, v jakém byly žalovaným aplikovány na projednávanou věc. Interpretční sdělení není bezprostředně použitelnou normou práva EU. Žalovaný dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 13. 9. 2017, č. j. 2 Afs 245/2016-34, v němž byly vymezeny hranice aplikace metodického stanoviska ministerstva financí vůči zákonu, když jeho použití je možné pouze k upřesnění výkladu zákona v intencích jeho hajitelných výkladových alternativ, přičemž není možné vybočit mimo tento rámec.
15. Skutečnost, že daň z přidané hodnoty byla vybrána a zaplacená také v Německu, není pro povinnost přiznat a zaplatit daň v tuzemsku relevantní. Žalovaný na případ legálně aplikoval postup při uplatnění daně z přidané hodnoty při pořízení nového dopravního prostředku za úplatu z jiného členského státu. Z jednotlivých ustanovení § 19 zákona o DPH vzniká nejen plátcí, ale i osobě, která není plátcem, a pořizuje v tuzemsku za úplatu nový dopravní prostředek z jiného členského státu, povinnost předložit daňové přiznání a zaplatit daň z tohoto pořízení.

Replika žalobce

16. Žalobce ve své replice uvedl, že pro účely daně z přidané hodnoty nelze použít definici motorového pozemního vozidla podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, neboť posouzení, zda motocykl je nový dopravní prostředek, musí být jednotné ve všech státech EU. Z tohoto důvodu musí být užitá definice obsažena v předpisech EU. Žalobce sice svoji argumentaci také opřel o lokální vyhlášku č. 343/2014, o registraci vozidel, ale na rozdíl od žalovaného argumentoval také eurokomfortním výkladem. Soud by proto měl otázku, zda je motocykl motorové pozemní vozidlo, hledat v předpisech EU. Dospěje-li k závěru, že motocykl je motorové pozemní vozidlo, měl by se následně zabývat tím, zda žalobci v duchu správní praxe svědčí jistota výkladu podaná Generálním finančním ředitelstvím.
17. I kdyby názor Generálního finančního ředitelství, že motocykl je motorové pozemní vozidlo, byl nesprávný, nic to nemění na tom, že se jedná o správní praxi, která je závazná, dokud nebude změněna. Změna je přitom možná pouze do budoucnosti a nikoli zpětně.

Další vyjádření žalovaného

18. Žalovaný uvedl, že žádný právní předpis ČR nesmí odporovat právu EU, Tím je zaručena právní jistota, že stejné pojmy budou uplatňovány stejně ve všech státech EU. Není třeba, aby soud prováděl jakýkoli výklad pojmu motocykl či motorové vozidlo, neboť v daném případě je možné aplikovat účinné právní předpisy ČR.
19. Nebyla ani nemohla být zavedena žádná správní praxe ve věci definice pojmu motorové pozemní vozidlo, auto či motocykl, neboť tyto pojmy již mají svou zákonnou definici obsaženou v právních předpisech, jež jsou součástí právního řádu ČR, a které jsou v souladu s právem EU.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Posouzení věci

20. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci výslovně s rozhodnutím věci bez jednání souhlasili.
21. Žaloba není důvodná.
22. Podle § 4 odst. 4 písm. a) zákona o DPH: „Pro účely tohoto zákona se dále rozumí *dopravním prostředkem vozidlo, jiný prostředek nebo zařízení, které jsou určeny k přepravě osob nebo zboží z jednoho místa na jiné a které jsou obvykle konstruované pro použití k přepravě a mohou k ní být skutečně použity; za dopravní prostředek se nepovažuje vozidlo, které je trvale znehybněno, ani kontejner.*“
23. Dle § 4 odst. 4 písm. b) zákona o DPH: „Pro účely tohoto zákona se dále rozumí *novým dopravním prostředkem 1. motorové pozemní vozidlo s obsahem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW, pokud bylo dodáno do 6 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 6 000 km, 2. loď delší než 7,5 m, pokud byla dodána do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má najeto méně než 100 hodin, s výjimkou námořních lodí užívaných k obchodní, průmyslové, rybářské nebo záchranářské činnosti, nebo 3. letadlo o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, pokud bylo dodáno do 3 měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo má nalétáno méně než 40 hodin, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi pro mezinárodní leteckou přepravu.*“
24. Podle § 19 odst. 6 zákona o DPH: „Osoba, která není plátcem a pořizuje v tuzemsku nový dopravní prostředek z jiného členského státu, je povinna předložit daňové přiznání, ke kterému přiloží kopii daňového dokladu a hlášení o pořízení nového dopravního prostředku do 10 dnů ode dne pořízení nebo ve lhůtě pro podání daňového přiznání, jde-li o identifikovanou osobu; tyto lhůty nelze prodloužit. Na základě tohoto daňového přiznání správce daně vyměří částku daně, kterou je pořizující osoba, která není plátcem, nebo identifikovanou osobou, povinna zaplatit místně příslušnému správci daně do 25 dnů ode dne, kdy jí daň byla vyměřena.“
25. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 8. 8. 2023 hlášení o pořízení dopravního prostředku, ve kterém uvedl, že dne 4. 8. 2023 pořídil v Německu a téhož dne do ČR přivezl silniční motorové vozidlo tov. zn. Vespa GTV 300 E5 s výkonem motoru 17,5 kW a číslem podvozku X, a to pro soukromé účely (nikoli pro podnikání). Přílohu tohoto podání tvořil certifikát o shodě, z něhož se mj. podává, že motor vozidla má obsah 278 cm³ a výkon motoru činí skutečně 17,5 kW, jak žalobce uvedl v hlášení. Z daňového dokladu č. 00005143 vystaveného dne 4. 8. 2023 prodejcem Sportbike Escher v Kulmbachu v Německu plyne, že vozidlo bylo pořízeno za 7 500 EUR včetně daně z přidané hodnoty ve výši 1 197,48 EUR.
26. Ve správním spise je dále založeno žalobcovo přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce srpna 2023, v němž žalobce deklaroval pořízení zboží z jiného členského státu se základem daně 153 025 Kč a daň ve výši 32 135 Kč. Tuto daň žalobce rovněž dne 8. 8. 2023 uhradil. Dne 16. 8. 2023 vydal žalovaný (konkludentní) platební výměr na daň z přidané hodnoty č. j. 716228/23/2403-50522-402980, tedy nynější žalobou napadené rozhodnutí.
27. Žalobce uplatnil v žalobě jediný žalobní bod, kterým je tvrzené nesprávné právní posouzení věci. Podle žalobcova názoru totiž nelze motocykl, který v Německu pořídil, považovat za nový dopravní prostředek ve smyslu zákona o DPH. Tento svůj názor žalobce opírá o stanovisko Generálního finančního ředitelství, výklad vyhlášky č.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

343/2014 Sb., o registraci vozidel, a směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2006/126/ES o řidičských průkazech.

28. Soud především konstatuje, že žalobcem pořízený motocykl jednoznačně odpovídá hlediskům stanoveným v § 4 odst. 4 písm. a) zákona o DPH. Tento motocykl nepochybně je dopravním prostředkem určeným k přepravě z jednoho místa na jiné a je konstruován pro použití k přepravě, k čemuž také může být užit. Právě tato definice je z hlediska uplatňování zákona o DPH přitom klíčová, neboť vymezuje pojem dopravního prostředku pro jeho účely (srov. návětí citovaného ustanovení „*Pro účely tohoto zákona se dále rozumí...*“). Stejný závěr nutno učinit ve vztahu k legální definici nového dopravního prostředku dle § 4 odst. 4 písm. b) zákona o DPH. Podle soudu nemůže být žádných pochyb o tom, že žalobcem pořízený motocykl je motorovým pozemním vozidlem s obsahem válců větším než 48 cm³ (jak soud již výše uvedl, z prohlášení o shodě, které žalobce předložil žalovanému spolu s hlášením o pořízení dopravního prostředku, plyne, že motocykl má objem motoru 278 cm³) a má i vyšší výkon než 7,2 kW (konkrétně 17,5 kW). Žalobcem pořízený motocykl tak splňuje obě alternativní podmínky stanovené v § 4 odst. 4 písm. b) bod 1. zákona o DPH.
29. Jde-li o stanovisko Generálního finančního ředitelství [žalobce odkazuje jednak na informace publikované na internetových stránkách Finanční správy ze dne 22. 4. 2004, v nichž se hovoří o pořízení nového dopravního prostředku, jímž má být auto, loď či letadlo, jednak na sdělení GFŘ ze dne 8. 9. 2023, č. j. 58142/23/7700-00124-804534, v němž je konstatováno, že vymezení dopravních prostředků jako „auto, loď, letadlo“ v citované informaci vychází z definice základních pojmů, konkrétně z § 4 odst. 4 písm. a) a b) zákona o DPH, resp. z čl. 2 odst. 2 Směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty], ani to není s textem zákona o DPH, resp. jeho výkladem, který v posuzované věci zaujal žalovaný, v žádném rozporu. Je totiž třeba přihlédnout k tomu, že žalobce tu odkazuje toliko na informativní text, jehož účelem bylo ilustrativním způsobem představit instituty (tehdy nového) zákona o DPH. V žádném případě tu nejde o metodiku výkladu či jakkoli jinak „autoritativní“ výklad předmětných ustanovení zákona, který by měl zakládat ustálenou správní praxi. Z textu informace publikované na internetových stránkách Finanční správy je jednoznačně patrné, že výčet dopravních prostředků je toliko informativní, proto vychází ze zkratky „auto“ namísto slov zákona „motorové pozemní vozidlo“, resp. „vozidlo určené k provozu na pozemních komunikacích“, o němž hovořil zákon o DPH v roce 2004. To však jistě neznamená, že by se pojem motorového pozemního vozidla ve smyslu § 4 odst. 4 písm. b) bod 1. zákona o DPH omezoval toliko na automobily. Ostatně žalobce ve své žalobě ani nedává žádné příklady ustálené správní praxe, které se dovolává ve vztahu ke svému názoru, podle něhož z hlediska zákona o DPH nelze motocykl považovat za motorové pozemní vozidlo. O legitimním očekávání žalobce, že právě jím zastávaný výklad bude v jeho případě použit, proto není možno hovořit.
30. Při výkladu pojmu dopravní prostředek, resp. nový dopravní prostředek pro účely aplikace zákona o DPH přitom nelze vycházet z definic obsažených v právních předpisech upravujících zcela jiná odvětví veřejné správy, proto ani z § 13 odst. 1 vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel. Pokud zákonodárce upravil pro účely zákona o DPH definice některých pojmů, nedává valný smysl snažit se výklad těchto pojmů fakticky zatemnit odkazem na jiné právní předpisy, které upravují – opět pro svou potřebu – pojmy obdobné. Je to patrné ostatně i na příkladu, který použil žalobce: z § 13 odst. 1 vyhlášky

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel lze jistě dovodit, že motocykl není to stejné co automobil. To je však banální skutečnost, kterou není třeba dokladovat citací podzákoného právního předpisu a zejména ani nikdo v posuzované věci netvrdí opak. Spor se vede toliko o to, zda lze pod legální definici dopravního prostředku, resp. nového dopravního prostředku dle § 4 odst. 4 písm. a) a b) zákona o DPH zahrnout i motocykl.

31. Jak shora soud uvedl, na základě zákonných kritérií obsažených v citovaných ustanoveních zákona o DPH o tom nelze mít pochyb. To však neznamená, že by takový výklad znamenal, že automobil a motocykl je ta stejná věc. Pouze obě tyto věci – při splnění dalších předpokladů – odpovídají zákonné definici dopravního prostředku, resp. nového dopravního prostředku. Stejný závěr nutno dovodit ve vztahu k čl. 4 Směrnice EP a Rady č. 2006/126/ES o řidičských průkazech. Že v něm citovaná směrnice činí rozdíl mezi motocyklem a motorovým vozidlem, je dáno specifickým předmětem její úpravy, tj. rozlišení skupin vozidel s vlastním pohonem pro účely řidičského oprávnění. Toto rozlišení ovšem nemá žádné dopady na výklad zákona o DPH, a to ani cestou tzv. eurokonformního výkladu. Je tomu tak proto, že zákon o DPH nezpracovává směrnici o řidičských průkazech, ale zejména směrnici o společném systému daně z přidané hodnoty. Ta přitom ve svém čl. 2 odst. 2 písm. a) uvádí: „Pro účely odst. 1 písm. b) bodu ii) se „dopravními prostředky“ rozumějí tyto dopravní prostředky určené k přepravě osob nebo zboží: i) motorová pozemní vozidla s objemem válců větším než 48 cm³ nebo s výkonem větším než 7,2 kW; ii) lodě delší než 7,5 m, s výjimkou lodí užívaných k plavbě na volném moři a přepravujících cestující za úplatu nebo lodí užívaných k obchodní, průmyslové nebo rybářské činnosti, jakož i lodí užívaných k poskytování záchrany nebo pomoci na moři nebo k pobřežnímu rybolovu; iii) letadla o maximální vzletové hmotnosti větší než 1 550 kg, s výjimkou letadel využívaných leteckými společnostmi, které provozují zejména mezinárodní leteckou přepravu za úplatu.“ V čl. 2 odst. 2 písm. b) pak citovaná směrnice uvádí: „Tyto dopravní prostředky se považují za „nové“, jde-li o i) motorová pozemní vozidla, pokud se dodání uskuteční do šesti měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má vozidlo ujeto nejvýše 6 000 km; ii) lodě, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má loď najeto nejvýše 100 hodin; iii) letadla, pokud se dodání uskuteční do tří měsíců ode dne prvního uvedení do provozu nebo pokud má letadlo nelétáno nejvýše 40 hodin.“ Z citovaných pasáží je tedy zcela evidentní, že zákon o DPH vychází právě z této směrnice. Eurokonformní výklad zákona o DPH pak musí rovněž vycházet z ní, nikoli ze směrnice upravující řidičské průkazy.
32. Opírá-li se žalobce o čl. 3. 5. 1. Interpretčního sdělení Komise o postupech registrace motorových vozidel pocházejících z jiného členského státu z 24. 3. 2007 (2007/C 68/04), je nutno především podotknout, že se tu nejedná o právní normu. Text se navíc týká problematiky registrace motorových vozidel pocházejících z jiného členského státu a problematiky zdanění se dotýká spíše okrajově a i tehdy vychází – logicky – z příslušné směrnice o společném systému daně z přidané hodnoty.

Závěr a náklady řízení

33. Soud dospěl závěru, že žaloba, jíž se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tohoto rozsudku ji tak zamítl.
34. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: „Nestanoví-li tento zákon

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaný, neboť žaloba byla soudem zamítnuta. Žalovaný ale své právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil (ostatně by mu ani s ohledem na ustálenou rozhodovací praxi NSS coby správním orgánem zásadně nemohlo být toto právo přiznáno, i kdyby je žalovaný uplatnil). Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 10. dubna 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu